

Sygn. akt *IV U 973/18*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 czerwca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Guniewska

Protokolant: st. sekr. sądowy Magdalena Rykała-Płodzień

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2019 r. w Rzeszowie

sprawy z wniosku A. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

o rentę

na skutek odwołania A. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J.

z dnia 14/06/2018 r. znak (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. z dnia 14/06/2018 r. znak: (...) w ten sposób, że nakazuje organowi rentowemu dalszą wypłatę wnioskodawcy A. C. renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy poczynając od dnia 1 kwietnia 2018r. do 31 grudnia 2020r. oraz ustala brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.-

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na rzecz wnioskodawcy A. C. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 973/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 5 czerwca 2019r.

Decyzją z dnia 14.06.2018r. znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 XII 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /tekst jednolity Dz. U. z 2017r., poz. 1383 z późn. zm./ po rozpoznaniu wniosku z dnia 28.02.2018r. odmówił A. C. prawa do wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy od 1.04.2018r.

Na uzasadnienie podano, że komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18.05.2018r. ustaliła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu A. C. podniósł, że nie jest zdolny do pracy.

W odpowiedzi Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniósł o oddalenie odwołania podtrzymując twierdzenia zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca A. C. był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie do 31.03.2018r. / akta ZUS/.

W dniu 28.02.2018r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w J. wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy /akta ZUS/.

Komisja Lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 18.05.2018r. ustaliła, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy /akta ZUS/.

Na okoliczność czy odwołujący nadal po 1.04.2018r. jest częściowo lub ewentualnie całkowicie niezdolny do pracy, a jeżeli tak to czy niezdolność ta jest trwała, czy okresowa, czy nastąpiła poprawa lub pogorszenie stanu zdrowia skarżącego Sąd dopuścił dowód z opinii lekarzy biegłych sądowych z zakresu neurologii, otolaryngologii, chorób płuc, ortopedii.

Biegły zakresu chorób płuc na podstawie dostarczonej dokumentacji lekarskiej, oględzin lekarskich i akt rozpoznał u wnioskodawcy przebytą sarkoidozę I/II st. –dgn 2007.Stwierdził ponadto, że pod względem pulmonologicznym nie stwierdza się takiego stopnia uszkodzenia organizmu, który powodowałby niezdolność do pracy.

Biegły otolaryngolog stwierdził u wnioskodawcy niedosłuch czuciowo – nerwowy w uchu prawym i lewym uznając jednocześnie społeczną wydolność słuchu zachowaną. Zdaniem tego biegłego A. C. nie jest niezdolny do pracy z przyczyn otolaryngologicznych.

Biegły z zakresu ortopedii stwierdził, że odwołujący się jest częściowo niezdolny do pracy z powodu stanu zdrowia w zakresie narządu ruchu. Niezdolność jest od 2017r.i trwa nadal do 2020r. Biegły rozpoznał u wnioskodawcy chorobę zwyrodnieniową stawu biodrowego i kolana lewego zaawansowane , chorobę zwyrodnieniową miernie zaawansowaną kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z objawami korzeniowymi w remisji objawów, wygojone złamanie kostek gołeni prawej, sarkoidozę.

Wnioskodawca w chwili obecnej prezentuje dolegliwości istotnie uniemożliwiające mu wykonywanie pracy zgodnie z kwalifikacjami na otwartym rynku pracy z przyczyn schorzeń ortopedycznych. Zmiany w zakresie stawu biodrowego lewego wobec zaawansowania wymagają leczenia operacyjnego w trybie przyspieszonym (z powodu współistniejącej choroby zwyrodnieniowej kolana lewego i kręgosłupa). Powyższy zabieg jest planowany na koniec 2019r. Wnioskodawca wymaga następnie pooperacyjnej rehabilitacji i usprawniania oraz rozważenia leczenia operacyjnego kolana lewego.

Biegły neurolog rozpoznał u badanego zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowo – krzyżowego na tle zmian zwyrodnieniowych bez objawów ubytkowych neurologicznych, - zmiany dyskopatyczno- zwyrodnieniowe kręgosłupa szyjnego.

Według biegłego w aspekcie schorzeń neurologicznych opiniowany nie jest niezdolny do pracy.

Sąd ustalił stan faktyczny na podstawie dokumentacji organu rentowego oraz opinii biegłych sądowych.

Sąd dał wiarę zgromadzonym dokumentom, ponieważ zostały one sporządzone przez powołane do tego organy w przypisanej prawem formie i ich treść nie budzi zastrzeżeń.

Sąd dał wiarę opiniom biegłych albowiem są one zupełne, fachowe i ich treść oraz sposób formułowania wniosków nie budzi zastrzeżeń.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z art. 107 ustawy z dnia 17.XII.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych /tekst jednolity Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 z późn zm./ prawo do świadczeń uzależnionych od niezdolności do pracy oraz wysokość tych świadczeń ulega zmianie, jeżeli w wyniku badania lekarskiego przeprowadzonego na wniosek lub z urzędu ustalono zmianę stopnia niezdolności do pracy, brak tej niezdolności lub jej ponowne powstanie.

Jak ustalono w oparciu o sporządzoną na potrzeby niniejszego postępowania opinię biegłego sądowego: ortopedy, odwołujący po 1.04.2018r. jest nadal częściowo niezdolny do pracy bowiem nie nastąpiła u niego poprawa stanu zdrowia, która pozwoliłaby mu na podjęcie pracy.

Schorzenia ortopedyczne są powodem niezdolności do pracy. Sąd podziela tę opinię. Biegły, który jest z wieloletnim doświadczeniem sporządził opinię na podstawie dokumentacji lekarskiej i po przebadaniu wnioskodawcy.

Sąd rozpoznając sprawę miał na uwadze wiek wnioskodawcy, jego wykształcenie, stopień zaawansowanego schorzenia narządu ruchu, opinię biegłego ortopedy, który orzekł nadal częściową niezdolność do pracy.

Dodać jeszcze potrzeba, że zasady przyznawania i wypłacania świadczeń emerytalno-rentowych reguluje ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W myśl art. 118 ust. 1 tej ustawy, organ rentowy wydaje decyzję w sprawie prawa do świadczenia lub ustalenia jego wysokości po raz pierwszy w terminie 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania tej decyzji, przy czym w razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego, za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego (ust. 1a). W niniejszej sprawie nie ma podstaw do uznania, iż opóźnienie w przyznaniu świadczenia jest następstwem okoliczności, za które organ rentowy ponosi odpowiedzialność. Chociaż bowiem orzeczenie w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych ma charakter ustalający i prawo wnioskodawcy do emerytury istniało również w dacie wydania przez ZUS decyzji odmownej, to obowiązek świadczenia po stronie organu rentowego powstał dopiero od chwili ostatecznego rozstrzygnięcia sporu. Odpowiednie dowody przesądzenia kwestii stażu pracy wnioskodawcy w szczególnych warunkach zostały zgromadzone dopiero w postępowaniu sądowym zakończonym wyrokiem zmieniającym zaskarżoną decyzję. Za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł zgodnie z art. 477 § 2 kpc –jak w sentencji wyroku.

O kosztach orzeczono na podstawie art.98 kpc.